

מתיקות השבת

יו"ל ע"י ישיבת חיים של תורה – לובלין/ פעיה"ק ירושלים ת"ו | בראשות הגאון רבי מנחם ברוך יאוווע שליט"א תלמידו של מרן פוסק הדור בעל 'שבת הלוי' זצוק"ל

משיחותיו של מורינו ראש הישיבה שליט"א

מדוע נכשל חזקיה הצדיק ונשא אשה מאחר?

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם...".
בפרשה הקודמת, פרשת יתרו, נצטוינו במתן תורה "לא תחמד אשת רעך", ולכן אדם יכול לחשב שעדיף לו שלא לשאת אשה כלל וכך לא יבוא לידי נסיונות של חמדה. ולכן באה התורה ומלמדת אותנו בפרשתנו על הגנב שנמכר לעבד, ויש לרבו רשות לתת לו אשה בעל כרחו, ללמדנו שאפלו אדם שיש לו מדות רעות של גנבה גם הוא לא פטור מלשאת אשה, אלא שפשאינו רוצה לצאת לחרות מפני שהוא אוהב את אדונו ואת אשתו ובניו, רוצעים את אדונו כדי ללמדו שצריך לאהב את ה' ולא גשמיות.

ירושת העגונה

ואלו חזקיה מלכנו הלך בדרך סבו דוד מלכנו, שהיה ענו והשפיל עצמו לפני ה' ויברך והיה כא לבית המקדש כשהוא מדרה ככהמה, כמו שאמר: "אדם עד בית אלקים". וכיון שענין נשואין הוא כדי לקיים מצות "ואהבת לרעך כמוך", וחזקיה קיים "ואהבת לרעך" בקב"ה בשלמות – לכן פטר את עצמו מלשאת אשה, מכיון שיעד שבלאו הכי יולדו לו בנים שאינם הגונים.

אמנם חזקיה ידע שכל זאת רצון ה' הוא שגם הוא ישא אשה, ובכל זאת הוא לא נשא אשה כדי ללמד לקח את העם – שכאשר כלם ראו שחזקיה לא נושא אשה, התפלאו מכך ולא הבינו מדוע המלך הצדיק חזקיה נוהג כן. וכאשר הוא התחנך ברב עם, חכו כלם לשמע ממנו את ההסבר מדוע עד עתה הוא לא נשא אשה ורק בגיל מבוגר כזה הוא נושא אשה.

חזקיה תלמיד משה

וחזקיה הסביר שמשה רבנו נשא אשה וגרש אותה – משום שמשה רבנו הגיע לשלמותו כבר בהיותו במצרים, והיה ראוי לו להפטר מהעולם הזה ולעלות לעולם הבא, אלא שהוא בחר להשאיר בעולם הזה כדי לזכות את הרבים, ולכן ארע הפלא הזה שהוא נשאר בעולם הזה אף על פי שהוא היה שלם, וחי חיי עולם הבא בעולם הזה.

ואני, חזקיה, למדתי ממשה ולא נשאתי אשה עד גיל מאחר בכדי ללמד את העם שני דברים: א. ללמד שאפלו חרב תדה מנחת על צוארו של

ומצינו שפאשר ישעיה הנביא קבל נבואה שחזקיה עומד למות בגלל שלא נשא אשה, הוא נרטט מכך מאד, כי ידע את מעלתו הגדולה של חזקיה המלך נכדו של דוד. וה' סבב שישעיה יבוא אל חזקיה, כי המלך הצדיק הוא גדול ו חשוב יותר מהנביא. ותפקידו של הנביא הוא להביא את דבר ה' למלך כדי לתקן מה שצריך תקון, ולכן הנביא צריך לבא אל המלך כמו שמצינו שנתן הנביא בא אל דוד מלכנו.

המלך מחדש לנביא

וכך רואים בחוש שחזקיה חדש לישעיה הנביא דרך בעבודת ה' – שאף על פי שהנביא אמר לחזקיה נבואה שהוא עומד למות, חזקיה לא התראש מכך, ולמד את הנביא שהחכם בחזקיה המלך יכול לעקר את הנבואה הרעה מעקרא בכח התפלה. ואכן חזקיה התפלל לה' מקירות לבו, תפלה עשירה שבה הזכיר את רחב שה' הושיע אותה בזכות מעשה טוב קטן שעשתה, וכן הזכיר את דוד סבו. ובכח תפלתו זכה וקבל חמש עשרה שנה של חיים חדשים.

והסבה שחזקיה לא נשא אשה, היתה משום שכתב רש"י "ואהבת לרעך כמוך" כלפי הקב"ה – שהוא הרע של האדם, כמו שבנימין נקרא

בשורה צעירה:

בסדר יצא לאור הספר שרבים ציפו לו: **מתיקות המועדים פורים** מתוך סיעורי מורנו ראש הישיבה שליט"א

הרב ביהמ"ד פתח יפה נוף
א"ב בט"ו 5782: 052-7162314

מתיקות הצינים

שני ספורים בעלי לקח

מעשה א': הגבאי שסבל מזעורו של ה' מעשה מחריד הגיע למערכת מתיקות: גבאי בית כנסת אחד בארצות הברית עשה את מלאכתו נאמנה והתחייב לאברך אחד שהיה בתוך השנה לבל אביו - לגשת להיות שליח צבור. והנה, בחור קשה יום שנספשו לא בקו הבריאות, נגש לעמוד כדי להיות שליח צבור במקום אותו אברך.

כששמע מכך הגבאי נגש לאותו בחור ואמר לו בניעמות: אני מצטער, אבל יש כאן אברך שהתחייבתי לו לגשת לעמוד, בחור קשה יום שנישאר לבלתי אביו ואיכה בלבו, וכשהגבאי יצא מרחבת בית הכנסת נגש אליו אותו בחור והכה אותו מכות נוראות עד ששבר לו את הירך ור"ל, אוי לנו שפרך עלתה בנמו.

לאחר מכן נודע שאותו בחור הכה והיך לאנשים נוספים והשלטונות לא מטפלים בכך ואין פוצה פה ומצפצה. וכשאנו שומעים מספורים כאלו עלינו להתמלאות בקראת העניש, כי על כגון זה נאמר: "והאלקים עשה שיראו מלפניו" שה' מביא קאלו אנשים שהם בגדר 'אדם המזיק' המובא בפרשתנו, שאין מי שמעמידם לדיון על מעשיהם הנוראים - כדי שנתירא מלפניו ונוכר שיש דין ויש דין, ויכר בעולם הזה אדם רואה את עונשי שמים.

מעישה ב - בעמוד ד'

ואכן, רק אדם שנושא אשה לשם שמים זוכה שאשתו מביאה אותו לחיי עולם הבא, אבל מי שנושא אשה שלא לשם שמים הרי שאשתו נעשית לו רעה כגיהנם.

ונדב ואביהוא שלא נשאו אשה היו מלמדים לעם ישראל שה' לא מרצה ממי שלא נושא אשה - אף על פי שהוא עובד את ה'. ומובא בספרים שכן עזאי וכן זומא היו הגלגול של נדב ואביהוא, הינו שגם הם נכראו במשך למד את העם שה' לא מרצה ממי שלא נושא אשה - אף על פי שהוא עוסק כל היום בתורה.

אשת עולם הבא

כי אדם מוכרח לשאת אשה מפני שרק על ידה יוכל לקנות עולם הבא - שכאשר יולדו לו ילדים, יבוא מהם לשמחה ולהודאה לה' עליהם, והם יאמרו עליו קדיש - שבו יתפללו שיתגדל שם ה' על ידי מה שאביהם הודה לה' עליהם - ומכך יזכה לחיי עולם הבא.

זכיון שחזקתה לא נשא אשה, אמר לו הנביא "מת אתה ולא תחיה - גם בעולם הבא", ורק באחרית ימיו שנשא חזקתה אשה או הציל את עולמו וקנה בזה עולם הבא.

אדם, אל ימנע עצמו מן הרחמים - שהרי מכה התפלה היא ה' את חיייו של חזקתה אף על פי שנגזר עליו למות.

ב. ללמד שגם אדם שעוסק כל היום בתורה ויודע ברוח קדשו שילדו לו בנים לא הגונים, גם הוא מוכרח לשאת אשה, שהרי ה' תבע את חזקתה על כך שלא נשא אשה.

וכמו שמצינו בכן עזאי וכן זומא שאף על פי שלא נשאו אשה משום שחשקה נפשם בתורה, בכל זאת בן עזאי נפטר וכן זומא השתבשה דעתו.

חשקה נפשו לקיים התורה...

נפשו בתורה - הינו שחשקה נפשו (כי כך היה יעודו בעולם) ללמד את העם ובכפר את תלמידיו לקיים את התורה, הינו ללמדם לשאת אשה ולקיים מצות פרו ורבו. כי דרשו חז"ל (ספרי דברים ו'): "ושננתם לבניך" - אלו התלמידים, שת"ח מלמדים את תלמידיהם באהבה, כאלו הם בניהם. ואפשר לומר שכן דרש בן זומא ופרש על עצמו שהוא מקיים את מצות "ושננתם לבניך" בתלמידיו - שהם כל אותם שלומדים ממנו במשך הדורות ולא רוצים לשאת אשה, שכן זומא מלמדם כמה לא כדאי לעשות כן.

דרשן מכה

שהרי כל הצדיקים נשאו אשה, כמו דוד מלכנו ושלמה מלכנו שנשאו אשה, משום

לחוביה לאנכי את האמת

משמת בן זומא בטלו הדרשנים. כי בכל פסוק היה דורש פרושים, כמו שדרש "כל ימי חייך - לרבות הלילות", אבל כשהגיע למצות פרו ורבו, ראה שישינם אנשים שמדת האנוכיות שלהם גורמת להם להעדיף שלא לשאת אשה וטוענים 'נפשי חשקה בתורה', אך סבתם האמתית היא מפני שלבם רע מלהטיב לאשה שינשא. ולא היה לכן זומא מה לדרש להם כדי ללמדם שמכריחים לשאת אשה, לכן הוא עצמו לא נשא אשה - כדי ללמד את העם שחובים לשאת אשה, שהרי מכיון שהוא לא נשא אשה השתבשה דעתו עליו.

וזה הפרוש שלא נשא אשה משום שחשקה

אמרו בגמרא (סוטה טז): משמת רבי מאיר בטלו מושלי משלים. לרבי מאיר היה דעת עמוקה בכל דבר, וכמאמרם "לא ירדו לסוף דעתו של רבי מאיר", ולכן היו לו משלים שעל ידם היה מפרש את הפרושים העמקים שהוא מפרש בתורה. וכשמת לא היה צורך במשלים, כי לא היה מי שיפרש דברים עמוקים כמותו.

משמת בן עזאי בטלו השקדנים. הינו שכן עזאי היה שוקד וממהר לעשות את רצון ה', ולא נשא אשה כדי ללמד את העם שכל אחד צריך לשאת אשה, ואף על פי שיש לו עמה נסיונות של כעס וכדומה, ישקד לעמוד בנסיונות הללו.

לחח מתוך מחזקה

מהו הלחח שמלמד חזקתה המלך ביום הפתו, ומדוע בא לידי מכשול זה שנשא אשה בגיל כל כך מאחר?

מהי פליאתו של האברך הצעיר מהגמרא שבה עוסק החבור המבוגר?

ההסבר המלא לציונים והתשובות לשאלות במאמר: 'מדוע נכשל חזקתה הצדיק להתחתן מאחר?' ובמאמר שאחריו: 'חשקה נפשו לקיים התורה...'

בציור שבכותרת הגיליון: רוצעים את אגו של העבד בפרצק על יד המשקוף, כדי להזכיר לו את יציאת מצרים ששם נטשונו למרחם דם על המשקוף. ותכלית יציאת מצרים הייתה להפך אותנו מעבדי פריעה לעבדי ה', ואם כן לא טוב הדבר שעבד זה בוחר להשאר עבד לכשר ודם. הילד העלוי מביט בעבד ולומד ממנו: שלא לומר 'חשקה נפשי בתורה' ולהמנע מלשאת אשה. אף העבד מלמד את החובה לישא אשה?

בציור שלפנינו: אנו רואים את חזקתה המלך באחרית ימיו יושב בקבלת פנים של התנתו ואת השוער' ושעיה הנביא יושב לצדו, וחזקתה דורש לצבור ומצביע ומספר להם על חליו ועל שישעיה נבא לו נבואה קשה מלפדם מכך לחח גדול. ליד חזקתה עומד בחור למדן מבגד שפועס על אברך צעיר שממליץ לו ללמד מחזקה ולשא אשה אך על פי שלצורך כך הוא מוכרח להבטל מלמודו, ומפגסו הוא דוחפו. האברך נבהל ומביט בפליאה על הגמרא שביד החבור המבוגר שבה הוא עוסק כל היום.

מהצד השני נר האר שגבא שיהיה למדן מפלג אך לא היה רצוי בעיני ה' (עי' סנהדרין כו) - לועג על חזקתה המלך על שנושא אשה בגיל כל כך מאחר וטוען שחזקתה הגיע לידי כך עקב כך שהוא הולך ח'ו בדרךנו של אביו אהו הרשע.

מתיקות שיחי

תפילות

רבנו של עולם, ובני להאמין בך באמונה שלמה שאתה משגיח עלי ודוֹעָה רק בטובתי, ומתוֹך אמונה זו אֶעֱמֹד בְּכָל נסיוֹן שֶׁל תּוֹר שׁיבֵא לִפְנֵי, כִּי אֲדַע שְׁמוֹתוֹר לְעוֹלָם לֹא מִפְסִידִים, וְאַתָּה מְשַׁלֵּם שְׂכָר טוֹב לְכָל מִי שֶׁהִטִּיב לְבְרִיּוֹתָהּ וְהִתְאַוֵּר בְּמִדַּת הַתּוֹר שֶׁדִּי לְמַנּוּעַ מִחֲלֻקוֹת וּמְרִיבוֹת.

אנא ה', ובני לאהב אותך ולהכיר לך טובה על שאתה מנשם אותי בנשימות מתוקות בלי שאצטרך למכשירי הנשמה, ובאחבתך לעמוד תשוב ויגותם על כל החולים מעמד ישראל (ובפרט על פנים), ותרפאם ברפואה שלמה במהרה ולא נדע משום צער ולא ישמעו שד ושכר בגבולנו לעולם, אמן סלה.

מצוה - "פרו ורבו". בדרך שאמרו, "כל הקורא קריאת שמע ללא תפילין, הרי הוא כמעיד עדות שקר בעצמו?"

אלא, משום שידעו חכמים שתפקידם של בן עזאי וכן זומא הוא ללמד לקח את העם שכל אדם מכרח לשאת אשה - בכך שהם לא נושאים אשה ונזוקו מכה, אבל אחרים כל מי שעוסק בתורה ואינו משתדל לשא אשה כשהוא ראוי לכך - הרי הוא כמעיד עדות שקר בעצמו.

ומאיך, אמרו חז"ל שחתן פטור בליהוה הראשון מקריאת שמע, מפני שפעת הוא עוסק בקיום מצות נשואין - שעל ידי זה יוכל לקיים מצות "ושננתם לבניך" האמורה בקריאת שמע, וכיון שהיה טרוד במעשה מצות נשואין, פטור הוא מקריאת שמע.

שחשקה נפשם לקיים את מצות התורה של פרו ורבו. ואותם צדיקים שלא נשאו אשה, כנדר באביהו וכן עזאי וכן זומא, עשו זאת משום שחשקה נפשם ללמד את העם את מצות התורה לשאת אשה ולקיים מצות פרו ורבו.

וזה הפרוש "משמת בן זומא בטלו הדרשנים", כלומר שרק בן זומא יכל לדרש לעם את מצות פרו ורבו - על ידי מעשה שעשה שלא נשא אשה, אבל היום כבר אין רשות לאף אדם שלא לשאת אשה כדי לדרש לעם את החשיבות שבדבר, כי בן זומא הוא היה האחרון שיכל לעשות כן.

ולפי זה יבאר מה שקשה לכאורה, מדוע לא טענו החכמים לבן עזאי וכן זומא שהם נקראים "מעיד עדות שקר בעצמו" בכך שעוסקים בתורה ולא מקיימים את מה שהיא

מתיקות הנוף הילדים

שכנים לא טובים, והם חברי אמות העולם שהיו משחרים לפתחו של חזקיה המלך. כי שכן רע יכול להזיק מאד, שעל בן רבי יוסי תלמידו של רבן יוחנן בן זכאי אומר, שלא די בכל המעלות הטובות שבאדם אלא הוא מכרח שיהיה לו שכן טוב, כי שכן רע יכול לקלקל לאדם את כל הטוב שרכש.

"משמת רבי אלעזר בן עזריה פסק העשר מן החכמים". ולכאורה הרי עדין יכולים לראות חכמים שהם עשירים? אלא שבטלה מבני האדם החכמה לדעת להעריך כראוי את העשירות האמתית שבבגדים - שהם חסדי ה' שעליהם בכריאות גופם ונפשם, וכן מתנת האשה שהיא 'מאודו' של האדם ועשירותו הגדולה.

כי חנוף הילדים דומה לבשול התורמוס, שאחרי מספר פעמים של בשול ארוך לבסוף התורמוס מתרפא. כך, אחרי הסבר לילדים בהארת פנים ואחרי שמראים להם דגמא אישית טובה למשך הרבה זמן, זוכים לראות תוצאות טובות שהילדים שבים בהתווכה שלהם.

ילמד הצדיק על נכדו

ומשמם דרשו מחזקיה ללמד ממנו בעצמו - שכשם שהוא היה צדיק אף על פי שאביו היה אחז הרשע, כך בני בניו יכולים להיות צדיקים אף על פי שהאבא שלהם (בניו של חזקיה) רשעים. ובניו של חזקיה התקלקלו אף על פי שהוריהם היו צדיקים - חזקיה וביתו של ישעיה הנביא - מפני שהיו להם

מספרים חז"ל (ברכות י"ב"ח), שאחרי שחזקיה נשא אשה היה לוקח את בניו מנשה ורבשקה על כתפיו, ומתבונן בכך לכבוד ה' לחנך את בניו לתלמוד תורה. יום אחד שמע חזקיה שבניו מנשה ורבשקה אומרים זה לזה, ראוי להקריב את הראש של אבא לעבודה זרה. מיד חבט אותם חזקיה בקרקע ורבשקה נהרג.

ואמנם בודאי כל מעשיהם של הצדיקים הם על פי רצון ה' ומה שעשה חזקיה היה כבוד, אבל יש בכך כדי ללמדנו לקח ופרק בחנוף הילדים, שכשאדם רואה דברים של קלקול בבניו ח"ו, עליו להאריך אפו ולחנכם במתק לשון, שהרי לבסוף מנשה חזר בתשובה וגם רבשקה היה יכול לחזור בתשובה במקום שימות.

מתיקות התורה של יראה ואהבה

המלחמה על הבית וכן פרק 'חזקת הפתים' מביא לאדם יראה, שכן פרק זה מזכיר את המלחמה על הבית שלנו בעולם הבא, ש'כל דאלים גבר' - מי שיותר חזק בתורה ובמעשים טובים וזכה לבית בעולם הבא, וכן בלמוד על 'הבית והעליה' נזכרים שיש דירה פאן בעולם הזה והעקר הוא הדיירה שבעליה - בעולם הבא.

כמו כן פרק אלו מציאות מזכיר לנו שאדם שכוסף ומשתדל לזכות לחיי עולם הבא, וזכה לכה, זה' וזמן לו מציאות רבות שביאו לו חיי עולם הבא. ולכן מי שחם על עולמו יזכור בכל עת שהוא עתיד להגיע לעולם הבא, וכן ישתדל בכל עת להשיג חיי עולם הבא.

הדבר שיהיו אנשים שיעסקו במלאכה כי אם אין קמח אין תורה, אלא שמתפללים עליהם שיזכו לעשות זאת בלי לצעד בדרך הגוים. 'הוא יפתח לבנו בתורתו וישם בלבנו אהבתו ויראתו'. בזה מבקשים שה' יפתח את לבנו בתורה באפן שנבא מפנה לאהבת ה', על ידי שנגלה בתורה את חסדי ה' שעלינו. כמאמרם: 'תורה, מתחלתה ועד סופה גמילות חסדים' (סוטה י"ד). וכן שנבא מהתורה ליראת ה', כגון שעל ידי שנלמד על ארבעה אבות נזקין שנלמדו מפרשנותנו - נתמלא ביראת ה', כי בלמוד זה מתגלה יראת העשן שאדם קסבת מעשיו עלול להזקק על ידי שוה, בוד ואש, או על ידי מבעה, שפרושו אדם המזיק, ושאר נזקים.

"ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם", דרשו רבותינו (בבבא מציעא): 'לפניהם ולא לפני גוים'. בתפלה אנו אומרים: 'ברוך אלקינו שבראנו לכבודו והבדילנו מן הטועים' - אנו מודים לה' על שהבדיל אותנו מן היהודים הטועים שאינם עוסקים בתורה והם רחוקים מדרך ה' ומתנהגים כמו הגוים.

ובברכת 'אשר בחר בנו מפל העמים' אנו מודים לה' על שהצילנו מלהיות ככל העמים, ו'נתן לנו תורת אמת וחי עולם נטע בתוכנו', הינו שלנו יש חיים נצחיים שכן נזכה ונתנה גם בעולם הבא, וכן לימודנו בתורה מביא אותנו לחיות עוד בעולם הזה חיי עולם הבא של קרבת אלקים ומדות טובות, ובנדאי מכרח

ולא דברי תורה שייחכמו אותה ויהרסו את תמימותה, והתורה שצריך ללמוד היא תורת הענוה, תורת החסד וכדומה. ואת ההלכות שהם מכרחות לדעת יש ללמדם כשהם ספוגים בהרבה תמימות.

לכן צריך לדבר עם הילדים בבית דברי אמונה ותמימות ולספר להם ספורי צדיקים תוך כדי שימת דגש על היראת שמים, הישרות והתמימות של הצדיקים שעליהם מספרים וללמדם אמונה בחדשים, כי כאשר האדם מאמין בהם הוא מקבל ממנו את מדותיו הטובות והקדושות.

רבי אליעזר מלמדנו (סוטה כא): 'כל המלמד את בתו תורה כאלו מלמדה תפלות, ולכאורה איך יתכן שלא טוב ללמד את האשה תורה הרי התורה היא חיינו וארץ ימינו?'

אלא הפרוש הוא שאסור ללמד את התלמוד בבלי משום שהוא נועד לאיש, שפיון שיש לו הרבה ערמה בטבעו עליו להשתמש בערמתו ללמוד דיני התורה, אבל לאשה בטבעה יש מדות טובות ותמימות ואם היא תלמד את התלמוד יאבד לה התמימות והיא תתמלא בערמה שמזיקה לה, ולכן יש ללמד רק דברי תורה המוסיפים לה תמימות

המשך נתיקות הגיסים

מעשה ב'

ה'גרנולה' שהצילה מתאונת דרכים

ברצוני לפרסם מעשה שארע עמי לתועלת הרבים:

בשבוע שעבר נסענו ארבעה אברכים לקבר שמואל הנביא לתפלת מעריב. בדרך האברך שהיה הנהג הציע לכל הנוסעים להתכבד ממאכל בריא שהכין. הנקרא 'גרנולה'. בתחלה סרבתי לאכל, אך באמצע הדרך התקשרתי לתלמידי חכם לשאל אותו שאלה בהלקה, ולאחר השיחה עמו הרגשתי צורך לאכל כדי להשביע את רעבוני.

בקשתי את הגרנולה והנהג גישי לי את הקפסה, אלא שאז הבחנתי שנשאר בה כמות מועטת של גרנולה, שכמובן מיעדת עבור הנהג בעצמו, והתמלאתי בהערצה לאברך הנהג שהסכים לתת לי את החלק שנשאר עבורו. באותו רגע, תוך כדי נסיעה מהירה, הנהג הטא את הרכב לנתיב הסמוך כדי לעלות על הדרך שבה אני אמורים לסייע, ואז ארע דבר מחריד... הנהג הבחין ברכב שנוסע מאחור באותו נתיב במהירות אדירה, באפן שלא יוכל לבלום את מהירות הנסיעה מבלי להתנגש בנו חלילה, ומיד הוא החזיר את הרכב חזרה לנתיב שבו נסענו רגע לפני. כל הנוסעים התנענעו בתוך הרכב, וזכס צעקו פה אחד 'איזה נס!'

הרכב שנסע במהירות כבר היה רחוק מאתנו כמה מטרים טובים קדימה, ומרב המהירות שהוא נסע בה הוא אפילו לא צפר כשראה את הרכב שלנו נכנס לנתיב שלו. ברור היה לקלנו שנצלנו מסכנה גדולה, ונצלנו מלסכן גם את אותם הנוסעים באותו רכב שהיה אמור להתנגש בנו, חלילה.

חסד ה' נוסף ארע עמנו, שבנו הקטן של אחד האברכים רצה להצטרף עמנו לנסיעה, ומשום מה האברך נמנע מלהביא אותו אתנו. וקעת הבנו שזה היה מן השמים לטובה, כי אותו ילד עבר אסון נורא לפני כארבע שנים, שנפל מגובה של כשתיים וחצי קומות והיה בסכנת חיים, ובנסים גמורים התרפא ונצא לחיים טובים - וקעת, אלו היה עמנו ברכב היה נבהל בבהלה שאינה טובה עבורו...

אברך יקר שישב לדי אמה, 'חושבני ששתי דברים עמדו לנו להנצל, א. זכות התורה שעסקנו בה בשיחה בטלפון ב. זכות היתור של הנהג על הגרנולה שנשארה עבורו'.

כמובן החזרתי לנהג את הגרנולה, אבל נזכרנו לראות את הנהגת ה' הפלאית עם בריותי. שלפעמים נדמה ש' יתברך לוקח לאדם דבר שישך לו והוא עומד בפניו נסיון של תוהו, ואינו יודע שהדבר הוא רק נסיון כדי להציל אותו מאסון ולקיים בו 'צדקה תציל ממות', ואחר כך יתכן שגם אותו דבר שנלקח ממנו ישוב אליו, כי הבורא יתברך הוא רחמן ורוצה רק להטיב לבריותיו.

"יודו לה' חסדו ונפלאותיו לבני אדם" ש. י. מ.

- עצות ומתוקות מנדבש**
- א.** על האדם לדבר תמיד דברי שיר ושבח לה', ואחר שינהג כך יזכה לטעם חיי עולם הבא כבר בעולם הזה. ולפעמים אדם צריך לשקוד על דרך ההודאה למשך עשרות שנים ורק אחר כך יזכה לחיות חיי עולם הבא, לכן צריך להתמיד בהודאה ללא הרף. וכאשר קורה לאדם איזו שהיא צרה, ישמר עצמו מלהתרעם חלילה אלא ישכיל להבין שהצרה באה לו בגלל מדותיו הרעות ומיד יתעורר לתקן את אורחותיו.
 - ב.** אל לו לאדם להשתוקק לכל מיני תענוגות, אלא יבין שהמתנה הגדולה היא הבריאות שיש לו בגופו ובנפשו, ויש יש לו אשה עם לב טוב שהיא בעלת מדות טובות.
 - ג.** האישי צריך ללמוד תורה כדי לזכות באמונה ובסחון, אבל האשה נחונה במדות אלו בטבעה שעל ידם היא מוכנה להביא לעולם ילדים ולגדלם במסירות נפש, לכן ראוי לאיש להעריך מאוד את אשתו וללמד ממנה את מדותיה הטובות. ועל זה נאמר: 'דרך ארץ קדמה לתורה', היינו שקודם ללמוד התורה ראוי להתבונן במדות הטובות שבאשתו כדי לקנותם ממנה.

הדודים לזוהרים

עקב תקלה שארעה בשבוע שעבר מובאים כאן החידושים של פרישת יתרו: א. איזו מלחמה עוררה ואת מי עוררה לעשות עסק מחסדי ה' ? **ב.** היאך אנו למדים מהגדה של פסח לקח להקרה בחסדי ה', ומהו הלקח ? **ג.** מהו היום שלא עושים בו מלאכה בשביל מטרה אחרת, ומהו המטרה ? **ד.** מהו הדבר המכרח לאדם כדי לזכות לדרגות טובות ? **ה.** איזה אבנים רוחניות יאירו לעתיד לבא בירושלים ? **ו.** איך ננצל מאנשים קשים ?

הדודים לפרישת משפטים: א. מי הם שהיו מוכנים לבא לכלל סכנה כדי ללמדנו לקח, ומהו הלקח ? **ב.** מי הוא הדרשן שרק הוא יכל לדרוש את דרשתו ? **ג.** מה הקשר בין חזקיה המלך והתנור, חזקיה חזקיה ? **ד.** איזה עשיר אינו מכיר בעשירותו ? **ה.** מהי הדיקה הקרה ששיכת לכל דאליים גבר ? **ו.** איך מלמדים תורה את בת ישראל ?

התשובות מונחות בתוך גיליון זה. את התשובות ניתן לשלח לכתבת המייל: 7885595@gmail.com עד יום שלישי (כולל), בצרף שם, כתבת ומספר טלפון. כל העונים נכונה על החידושים של אחת הפרשיות יזכו בפרס יקרתי.

